

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

15 maart 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

SUBCOMMISSIE VOOR LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag om uitleg van de heer Frans Peeters tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over beperkingen op de sportvisserij

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de definitie van 'landbouwer' voor de aanvraag van toeslagrechten

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over herzieningsdossiers over toeslagrechten in het kader van de Mid Term Review (MTR)

Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

Donderdag 15 maart 2005

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.07 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Frans Peeters tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over beperkingen op de sportvisserij

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Peeters tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over beperkingen op de sportvisserij.

De heer Peeters heeft het woord.

De heer Frans Peeters: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, de recreatieve boothengelaar maakt zich ernstig zorgen over de toekomst van zijn hobby. Vlaanderen heeft als enige Noordzeeregio op het Europese vasteland een beperking ingevoerd voor sportvissers met betrekking tot de aanlanding van kabeljauw en zeebaars. De gevolgen zijn duidelijk zichtbaar. Vlaamse hengelsportzaken halen minder omzet en tal van boten zijn verhuisd naar een Nederlandse of Franse haven. Voor het derde jaar wordt de vanuit een Vlaamse haven vertrekkende sportvisser geconfronteerd met vangstbeperkingen voor kabeljauw en zeebaars: per dag en per persoon gaat het om maximaal 20 kilogram kabeljauw en zeebaars, waarvan maximaal 15 kilogram kabeljauw.

Er wordt sterk betwijfeld of deze maatregel bijdraagt aan het in stand houden van het bestand. Als het volume aan vis dat wordt aangeland door sportvissers wordt vergeleken met wat er aan discards alleen al bij het beroep dood weer overboord gaat, stelt dat weinig of niets voor. De zeebaars valt ook onder het besluit terwijl deze soort niet onder druk staat en niet belast is met een quotum. Ook hier kan niet staande worden gehouden dat het om een beheersmaatregel ten bate van het bestand gaat. Bovendien blijken dergelijke beperkingen er voor sportvissers in onze buurlanden niet te zijn.

Mijnheer de minister-president, waarom werd de maatregel hernomen ondanks het feit dat hij ecologisch tot bijna niets leidt? Waarom werd hij hernomen ondanks het feit dat dit economisch gezien enkel omzetverlies betekent voor water- en hengelsportzaken, het verblijfstoerisme, sportvisserijbedrijven, enzovoort? Waarom wordt ondanks alles de paai van de kabeljauw nog altijd niet beschermd? Uitgerekend in de paaiperiode staan alle bekende en minder bekende wrakken vol met staand want en worden zo massa's paaizieke vis weggevangen. De sportvisser is zonder meer bereid om het eerste kwartaal van het jaar niet op kabeljauw te vissen. Bent u van plan de maatregel in 2006 te herhalen? Waarom houdt Vlaanderen als enige regio vast aan deze beperking?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Peeters, de beperking waarover u het hebt, is van kracht sinds 1 maart 2003.

Leterme

Het kabeljauwbestand in de Noordzee evolueert de laatste jaren in dalende lijn en er moeten dus maatregelen worden getroffen, zoals het beperken van de vangst.

Sinds 2001 zijn aan de beroepsvisserij beperkende maatregelen opgelegd met betrekking tot de kabeljauwvangst. Er zijn meerdere zones van de Noordzee afgebakend waarin gedurende de periode van half februari tot einde april er geen sprake meer kan zijn van het vangen van kabeljauw met het oog op de bescherming van de paaiende vis. In 2002 werden maatregelen ingevoerd die de selectiviteit bevorderen, vooral met betrekking tot de gehanteerde netten.

Vanaf 2003 werd de activiteit van vaartuigen op de Noordzee beperkt en dit in functie van het type vistuig. Deze beperking werd jaar na jaar strenger en de zones waarin deze beperkingen van kracht zijn, werden ruimer bepaald. De boomkorvaartuigen mogen sinds januari 2005 nog amper 13 zeedagen per maand in de bedoelde zeeën aanwezig zijn. Om de visserij in de Noordzee gedurende het eerste kwartaal waarin de paaiperiode valt, te ontmoedigen, heb ik zowel voor de kabeljauw als voor de schol scherpe vangstbeperkingen ingesteld. Zo wordt voor de boomkorvaartuigen van 221 kilowatt of minder de kabeljauwbijvangst beperkt tot 100 kilogram per zeedag. Voor de grote vaartuigen tot 957 kilowatt omvat de beperking 200 kilogram per zeedag. De grote vaartuigen mogen in het eerste kwartaal maximaal 18 kilogram schol per kilowatt aanvoeren. Er worden dus ten aanzien van de beroepsvisserij zware beperkingen opgelegd omwille van het dalend kabeljauwbestand.

Ramingen geven aan dat de aanvoer van kabeljauw door de sportvisserij in de Belgische context in 2002 niet onbelangrijk was en in vergelijking met de beroepszeevisserij een substantieel deel vertegenwoordigde. Vandaar dat het logisch is dat ook ten aanzien van die sector beperkingen worden opgelegd.

Mijn voorganger heeft in 2003, gezien de gevoeligheid van de materie, een overlegvergadering met de sportvisserij georganiseerd. Uit de vergadering bleek dat er nationaal gekwantificeerde beperken-

de maatregelen genomen kunnen worden. Voor de echte sportvissers is dit zeker geen probleem. Een globaal cijfer van 20 kilogram kabeljauw en zeebaars, waarvan maximaal 15 kilogram kabeljauw, aanvoergewicht per persoon en per dag schenen voor de meeste aanwezigen aanvaardbaar. Dat is de reden waarom de maatregel nog altijd bestaat.

Cijfers tonen aan dat ik uw bewering dat deze maatregel ecologisch tot weinig leidt, moet nuanceren. De beleidskeuzes voor zowel de beroepsvisserij als de sportvisserij zijn gebaseerd op het zoeken van een evenwicht tussen de economische, de ecologische en sociale parameters. De beperkingen die omwille van het in stand houden van het kabeljauwbestand zijn ingevoerd, hebben een nadelig effect op de economische activiteiten rond de visserij.

Ik heb al aangegeven dat kabeljauw wél wordt beschermd via vangstbeperkingen en het beperken van visdagen. U verwijst in uw vraag naar toestanden die onduelbaar zijn, maar die we via controles op zee pogen op te sporen en waarbij we, indien nodig, ook optreden. Het zijn semi-beroepssportvissers die voor problemen zorgen op zee, en verantwoordelijk zijn voor een illegale aanvoer van kabeljauw in de handel.

In de beleidsnota is een evaluatie van het quantum- en vlootbeleid opgenomen. De administratie is hiermee van start gegaan. Ze doet dat in nauw overleg met de sector zelf. Ik heb de betrokken administratie gevraagd de problematiek van de sportvisserij mee op te nemen in de evaluatie en voorstellen te doen voor volgend jaar. Op basis van het voorbereidend werk zullen we in het najaar een standpunt innemen. Ik zal de belangen van de sportvisserij in rekening brengen. Belangrijk uitgangspunt daarbij is dat de sportvisserij haar recreatief karakter moet behouden. Het verhandelen van producten afkomstig van de sportvisserij is wettelijk niet toegestaan. Enkel aanvoer voor eigen consumptie is mogelijk. Uit ervaring weet ik dat dit breder dan de mazen van het net wordt geïnterpreteerd.

Vlaanderen neemt een unieke positie in. Het risico bestaat dat de beperkingen in het najaar nog strenger worden. Centraal in de aangehaalde problematiek staat het kabeljauwbestand. Voor de beroepsvisserij wordt dat op Europees niveau aan-

Leterme

gepakt. Vanuit Belgische hoek werd het probleem van de sportvisserij door mijn voorgangers in Europa aangekaart met het oog op een oplossing voor de gehele regio. Tot op heden is er nog geen resultaat. We nemen ons wel voor om in de Regionale Adviesraad voor de Noordzee, waar ook de sportvisserij in is vertegenwoordigd, het dossier op tafel te leggen en te zien of er al dan niet een breder draagvlak is. Indien dat niet het geval is, zal de unieke positie van ons worden herbekeken.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Frans Peeters: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb begrepen dat er op het eind van het jaar een nieuwe evaluatie zal gebeuren, waarbij alles in rekening wordt gebracht. Er moet overleg worden gepleegd in Europees verband. Het is immers zinloos dat alleen in Vlaanderen maatregelen worden genomen als we weten dat zelfs de Vlaamse sportvissers uitwijken naar Frankrijk en Nederland en daar vissen alsof er niets aan de hand is. Ze komen met veel meer vis aan land dan eigenlijk wenselijk is. Ik pleit dus zeker niet voor die beroepssportvisserij maar wel voor de recreatieve vissers.

Mijnheer de minister-president, naast de evaluatie moet er worden gezorgd voor de uniformiteit van het recreatief vissen in de Noordzee.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Peeters, u hebt een punt. Ik heb dit dossier geërfd. Op basis van de evaluatie zullen we de positie van de sportvisserij en het unieke karakter van de beperkingen bij ons zeker in rekening brengen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de definitie van 'landbouwer' voor de aanvraag van toeslagrechten

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Matthijs tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de definitie van 'landbouwer' voor de aanvraag van toeslagrechten.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, de Europese landbouwhervorming ontkoppelt voor sommige teelten het inkomen van de landbouwer van de productie. In de toekomst kunnen landbouwers toeslagrechten bekomen. Dat is een bepaald bedrag gebaseerd op eerder gekregen rechtstreekse steun voor landbouwgrond of dieren in een bepaalde referentieperiode. Deze rechten moeten worden aangevraagd. Hiervoor kreeg de landbouwer formulieren toegestuurd in november 2004. Er werden ook al rechten toegekend.

Om in aanmerking te komen, wordt een heel algemene definitie voor 'landbouwer' gebruikt. Men hoeft geen landbouwer in hoofdberoep te zijn. Het volstaat 'op autonome wijze een landbouwactiviteit uit te oefenen'. Daaronder wordt verstaan: landbouwproducten produceren, fokken of telen tot en met oogsten, het melken, het fokken en het houden van dieren voor landbouwdoeleinden of de grond in goede landbouw- en milieucondities houden.

Het begrip 'landbouwer' wordt verder als volgt gedefinieerd: een natuurlijke of rechtspersoon dan wel een groep natuurlijke of rechtspersonen, ongeacht de rechtspositie van de groep en haar leden volgens het nationaal recht, waarvan het bedrijf zich bevindt op het grondgebied van de Europese Unie en die een landbouwactiviteit uitoefent. Hierdoor ontstaat de vrees dat vele niet-beroepslandbouwers toeslagrechten zullen activeren, waardoor de steun niet terechtkomt bij de sector die het meest nood heeft aan de steun,

Matthijs

namelijk de beroepslandbouw. Ik verwijs naar de substantiële daling van het landbouwinkomen in de afgelopen periode, namelijk met 15 procent.

Mijnheer de minister, wordt er bij de toekenning van de toeslagrechten een onderscheid gemaakt tussen beroeps- en niet-beroepslandbouw? Is het mogelijk op basis van de verzonden documenten in november of de reeds binnengekomen aanvragen, het percentage van toeslagrechten voor niet-beroepslandbouw kenbaar te maken? Kan de niet-beroepslandbouw ook worden onderverdeeld in categorieën zoals hobbyboeren, overheden, enzovoort? Laat Europa toe om een vast percentage van toeslagrechten voor te behouden aan beroepslandbouwers ter bescherming van hun inkomen?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, bij de toekenning van de toeslagrechten kan geen onderscheid worden gemaakt tussen beroeps- en niet-beroepslandbouw. De EU-verordeningen voorzien niet in dergelijke bepaling. De voorlopige toeslagrechten werden berekend op basis van de ontvangen premies in de referentieperiode 2000-2002, met andere woorden, aan landbouwers – in hoofd- of in nevenberoep – die in het verleden ook recht hadden op premies.

De informatie in de databank van het geïntegreerd beheers- en controlesysteem laat niet toe het percentage van toeslagrechten voor niet-beroepslandbouw te bepalen, en dit noch voor de aan de landbouwers verstuurd documenten, noch voor het aantal binnengekomen herzieningsaanvragen. De herzieningsaanvragen regelen enkel welomschreven situaties tijdens de referentieperiode, zoals gevallen van onbillijkheid. Er moet ook rekening worden gehouden met de overgangperiode 2003-2004, waarbij er grondoverdracht of fusies/splitsing waren verbonden aan een onderling akkoord tussen overnemer en overlater, telkens landbouwers.

Op basis van de herzieningsaanvragen kunnen geen gegevens worden verstrekt over de verschillende categorieën niet-beroepslandbouw. U

verwijst naar hobbyboeren en overheden. Ook overheden en onderzoeksinstituten activeren toeslagrechten. De herzieningsaanvragen regulariseren bepaalde bedrijfssituaties, maar vragen geen informatie over de aard van het bedrijf en/of de bedrijfsleider. We kunnen dus geen onderscheid maken.

Een vast percentage van toeslagrechten behouden voor de beroepslandbouw is niet mogelijk, aangezien dergelijk criterium niet als objectief wordt beschouwd door de EU. De bedrijfstoelage is een inkomenstoelage voor het verlies aan inkomen ten gevolge van diverse wijzigingen in het gemeenschappelijk landbouwbeleid, met name een vermindering van de steun uit het markt- en prijsbeleid. De Vlaamse overheid moet er dan ook over waken dat deze doelstelling binnen de mogelijkheden van de Europese regelgeving gevrijwaard blijft. Ik deel uw bekommernis, maar we kunnen niet veel doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over herzieningsdossiers over toeslagrechten in het kader van de Mid Term Review (MTR)

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Rombouts tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over herzieningsdossiers over toeslagrechten in het kader van de Mid Term Review.

Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, zoals bepaald in de MTR hebben alle landbouwers in de loop van vorig najaar een aanvraag kunnen indienen om toeslagrechten te bekomen. Daarnaast werd er op de initieel toegekende toeslagrechten een hele reeks herzieningsdossiers ingediend. Hiervan wer-

Rombouts

den de herzieningen ten gevolge van overmacht reeds grotendeels behandeld en zou er momenteel werk worden gemaakt van de herzieningsdossiers die door jongeren werden ingediend. De overige herzieningsdossiers zouden als laatste aan de beurt zijn.

Hoewel er ongetwijfeld in deze laatste categorie ook dringende en prangende problemen worden aangekaart, vind ik het sympathiek dat de jongerenproblematiek de eerste aandacht krijgt. Ondanks het feit dat er vanuit Europa zogenaamd wordt gestreefd naar verjonging, komt dit bij de toekenning van toeslagrechten niet bepaald tot uiting. De Europese regelgeving stelt immers dat de toeslagrechten moeten worden toegekend aan de landbouwer die geproduceerd heeft in de referentie jaren. Dat heeft tot gevolg dat vele toeslagrechten worden toegekend aan landbouwers die hun bedrijf reeds hebben overgelaten. Ze kunnen deze toeslagrechten wel nog activeren en later dus verhandelen aan derden. De jonge overnemer blijft bijgevolg vaak in de kou staan.

Mijnheer de minister-president, werden er vorig najaar veel herzieningsdossiers ingediend? Welke verschillende soorten problemen of knelpunten kwamen hierbij aan het licht? Zijn er reeds oplossingen? Zo ja, op welke manier wilt u hieraan een uitweg bieden?

Van de nationale reserve wordt vaak gezegd dat ze naar de jongeren zou gaan. Hoever staat de uitwerking van de reglementering terzake? Welke mogelijkheden ziet u om een effectieve jongerenregeling uit te werken? De toekenning van de nationale reserve moet gebeuren in overleg met Wallonië. Hebt u reeds overleg gepleegd met uw Waalse collega en welk standpunt neemt die in? Op welke termijn zal er duidelijkheid bestaan over deze problematiek?

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister-president, ik heb tijdens de plenaire vergadering al gesuggereerd de nationale reserves zo laag mogelijk te houden. We hebben daarover al een gesprek gehad bij de bespreking van de beleidsnota.

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de vraag gaat vooral over de stand van zaken van de toepassing van de MTR-regeling enerzijds en de problematiek van de nationale of regionale reserve.

Mevrouw Rombouts, ik heb een overzicht tot 10 maart 2005 bij me van de klachten die werden ingediend. Het gaat om de herzieningsaanvragen per categorie. Er werden zo'n 6.976 aanvragen ingediend. Die zijn ook in behandeling. Grosso modo is dat ongeveer 90 percent van het totaal dat werd ingediend.

Uit de tabel blijkt dat de bedrijfsovernames en overdrachten van gronden alleen al bijna 85 percent van de ingediende herzieningen uitmaken. Er werden 3.300 dossiers ingediend voor de definitieve overdracht van de toeslagrechten. Voor de volledige bedrijfsovername zijn er zo'n 2.400 herzieningsaanvragen. Ik stel voor dat een kopie van de tabel wordt overgemaakt aan de leden van de commissie.

De knelpunten die aan het licht kwamen bij het in behandeling nemen van de dossiers zijn voornamelijk situaties waarbij niet aan alle voorwaarden en criteria is voldaan om een overdracht van toeslagrechten te kunnen verwezenlijken. Daarnaast werd voorafgaandelijk aan de herzieningsperiode gesignaleerd dat bepaalde overlaters niet bereid zouden zijn om de aan hen toegekende voorlopige toeslagrechten af te staan aan de overnemer van het bedrijf of de gronden. Er is dan een betwisting tussen de overlater en de overnemer. Vaak is dit te wijten aan het feit dat de overlater over méér gronden dan toeslagrechten beschikt, waardoor ook na een grondoverdracht nog steeds voldoende gronden overblijven om alle toeslagrechten zelf te activeren.

De criteria voor de herzieningen werden voorafgaandelijk overlegd met het Waalse Gewest en de Vlaamse landbouworganisaties, en hebben tot doel een oplossing te bieden aan de schrijnende gevallen. Daarbij dient steeds rekening gehouden te worden met het feit dat hoe soepeler de herzieningsaanvragen worden behandeld, hoe groter de afhouding van de toeslagrechten van iedere individuele landbouwer zal zijn bij de definitieve toekenning eind 2005. De Europese Commissie stelt immers dat een herziening ten gunste van een

Leterme

bepaalde groep landbouwers moet worden afgehouden bij alle landbouwers. Het totale beschikbare budget is immers geplafonneerd.

Een landbouwer die voorlopige toeslagrechten heeft gekregen en zelf niet meer actief is, zal de voorlopig toegekende rechten niet zelf kunnen krijgen. De eerste voorwaarde om van voorlopige toeslagrechten definitieve toeslagrechten te maken, is immers dat men nog steeds landbouwer is. Men dient dus als actieve landbouwer te zijn geregistreerd in het ABKL-identificatiebestand. Landbouwers die zijn gestopt en die zich zouden wensen te heractiveren als landbouwer, moeten, net als nieuwe landbouwers, hun bedrijfssituatie correct weergeven en hiervoor een gedetailleerde aanvraag doen. Daarbij moet tevens een persoonlijke verklaring worden onderschreven.

Om enerzijds kunstmatige activering door een al eerder formeel gestopte landbouwer te vermijden en anderzijds omzeiling van de reglementering tegen te gaan, zullen diverse gegevens met andere overheden worden uitgewisseld om na te gaan of de landbouwer alle noodzakelijke gegevens heeft doorgegeven aan alle betrokken administraties en of hij ook daadwerkelijk een landbouwactiviteit uitoefent. Voor zover niet volledig wordt voldaan aan al de gestelde voorwaarden om de toeslagrechten te kunnen activeren, worden de toeslagrechten afgenomen en toegevoegd aan de nationale reserve.

Het is niet aanvaardbaar dat toeslagrechten terechtkomen bij landbouwers die door het opzetten van ontwikingsconstructies plots weer actief worden in 2005. Ik heb dit aan de sector reeds in oktober duidelijk kenbaar gemaakt via een persmededeling.

Mevrouw Rombouts, u hebt ook een aantal vragen gesteld over de nationale reserve. Vooraf wil ik toch zeggen dat de Europese Commissie de gevallen die van de nationale reserve kunnen genieten, heeft omschreven en dat de speelruimte van de lidstaten hierin zeer beperkt is. In het kader van de uitwerking van de nationale reserve hebben we aan de Europese Commissie gevraagd in welke mate een bevoordeling van jongeren kan

worden toegepast. De Europese Commissie heeft jammer genoeg gesteld dat de leeftijd geen 'objectief criterium' is en als dusdanig niet kan worden toegepast worden bij de uitwerking van de toekenningvoorwaarden om toegang te krijgen tot de nationale reserve.

Voor de nationale reserve gelden twee categorieën: investering in gebouwen bestemd voor de rundvee- en/of schapenhouderij enerzijds en vererving, schenking, aankoop of langetermijnpacht van landbouwgronden anderzijds. Wat de eerste categorie betreft, werd als voorwaarde gesteld dat tijdens de campagne 2004 minstens '30 percent meer rundveepremies of minstens 30 percent meer ooiënpremie's' werden ontvangen ten opzichte van het gemiddelde van de referentie jaren 2000, 2001 en 2002. Dat begunstigt logischerwijze de 'jongere bedrijven' die geïnvesteerd hebben en hun bedrijf hebben opgebouwd.

Er is veelvuldig overleg gepleegd tussen mijn administratie en de Waalse diensten. Het is belangrijk te weten dat de nationale reserve ook daadwerkelijk nationaal moet worden beheerd en ingevuld. De Europese Commissie heeft het idee van een regionale reserve in elk van de beide gewesten verworpen. De toekenningscriteria voor de nationale reserve zijn op dit moment zo goed als gelijk tussen de gewesten. Het overleg is momenteel in het laatste stadium. Volgende week ga ik met mijn Waalse collega van Landbouw overleggen.

De procedure voor de nationale reserve zal starten in de tweede helft van maart 2005 en zal dus nagenoeg gelijklopend zijn met de periode waarin de verzamelaanvraag 2005 moet worden ingevuld. Via een persmededeling zullen we de landbouwers op de hoogte brengen van de inwerkingtreding en van de voorwaarden. Formulieren en een toelichtingsnota zullen op aanvraag kunnen worden bekomen bij de administratie Beheer en Kwaliteit Landbouwproductie.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor het uitgebreide en verhelderende antwoord. Heb ik goed begrepen dat er voor starters die geen toeslagrechten hebben

Rombouts

verworven, er geen andere oplossing is dan die te kopen op de markt?

Minister-president Yves Leterme: Ik heb in mijn antwoord duidelijk omschreven wat de twee categorieën zijn op grond waarvan men toegang heeft tot de nationale reserve. In de praktijk zullen de twee categorieën heel vaak jonge bedrijven betreffen. Onrechtstreeks is er dus een positieve discriminatie van jongeren. Het leeftijdscriterium is niet als objectief criterium gekwalificeerd door de Europese Commissie. De EU is daar erg duidelijk over.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.38 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

